

VLADIMIR LIŠČIĆ

NALAZI NORIČKIH TETRADRAHMI U POSJEDU ARHEOLOŠKOG MUZEJA U ZAGREBU

Numizmatička zbirka Arheološkog muzeja u Zagrebu, koja se ubraja među istaknute evropske zbirke, sadrži bogat fundus keltskog novca. U svojem standardnom djelu o istočno-keltskom novcu K. Pink¹ ubrojio je zbirku keltskog novca u Zagrebu među najveće u Evropi.

U ovome radu obuhvaćena su iz tog fundusa tri nalaza noričkih tetradrahmi s područja sjeverozapadne Hrvatske, a koji su, uvjereni smo, za povijest naših krajeva i numizmatike uopće vrlo značajni.

U svojoj prvoj objavi noričkog novca Pink² je opisao i tri nalaza iz sjeverozapadne Hrvatske. On ih je, prema mjestima u blizini kojih su nađeni, nazvao: »varaždinci«, »samoborci« i »đurđevčani«. Te nazive nose oni u numizmatičkoj literaturi i danas. Pink je spomenute nalaze sistematizirao u »hrvatsko-štajersku grupu« i smatra ih najstarijima i najvažnijima, »jer su navodno bez stranih primjesa«. Obradio je noričke novce iz raznih muzeja i privatnih zbirki Beča, Budimpešte, Graza, Ljubljane itd. Zagrebačku zbirku nije vidio, nego je o njoj dobio podatke i slike od tadašnjeg kustosa muzeja, J. Klemenca. U svojem kasnijem radu o keltskom novcu Pink žali što naši nalazi još nisu opisani.

Kad sam 1974. godine, u Arheološkom muzeju u Zagrebu sortirao i determinirao spomenuta tri nalaza noričkih tetradrahmi, u Beču je izašlo djelo R. Göbla³. U njemu je opisano oko 900 komada njemu do tada poznatih primjeraka srebrnog noričkog novca iz srednjoevropskih muzeja i privatnih zbirki. U tom djelu ima dosta primjeraka iz svih triju naših nalaza (»Varaždin« 55, »Samobor« 54, »Đurđevac« 109), ali mu je zagrebačka zbirka, koja sadrži 18 »varaždinaca«, 870 »samoboraca« i 119 »đurđevčana« iz tehničkih razloga bila nepristupačna. U tipologiji se uglavnom drži spomenute sistematizacije K. Pinka.

¹ K. Pink, Die Münzprägung der Ostkelten und ihrer Nachbarn, Diss. Pann., Budapest, 1939.

² K. Pink, Keltisches Silbergeld in Noricum, Wiener Prähist. Zeitschrift, Wien, 1937. str. 42—76.

³ R. Göbl, Typologie und Chronologie der keltischen Münzprägung in Noricum, Wien, 1973.

HISTORIJAT NALAZA

A. »Varaždinci«

Tragajući za podacima o spomenutim našim nalazima, našao sam prvi i jedini podatak o »varaždincima« u objavi K. Pinka iz 1937. godine. U njoj na str. 48 piše da je u selu Križovljan (15 km zapadno od Varaždina), na uzvisini Škarje, nađeno 1843. godine 109 komada barbarskog novca⁴. Iz kasnijih podataka vidi se, da se u bečkim muzejima nalazi 11 komada, u budimpeštanskom muzeju 14 komada a u Arheološkom muzeju u Zagrebu 18 komada tog novca. Da li je još koji od muzeja u bivšoj austrougarskoj monarhiji nešto dobio, nije poznato. Iz podataka R. Göbla slijedi da se još 14 komada nalazi u raznim evropskim muzejima i k tome 14 komada kod privatnika i trgovaca. Sudbina ostalih 38 komada nepoznata je.

B. »Samoborci«

Iz razloga koje ću kasnije navesti, iza »varaždina« tipološki i kronološki slijede »samoborci«, koji su nađeni tek 1922. godine, dakle mnogo kasnije od »đurđevčana« (1887).

Prvi je na nalaze u Samoboru upozorio B. Saria, još 1927. godine⁵, ali samo u nekoliko redaka. Deset godina kasnije nalaz publicira J. Klemenc⁶, s nešto više podataka. Najopširniji je u svojem izvještaju S. Hrčić⁷, čija je zasluga da je veći dio nalaza dospio 1922. godine u Arheološki muzej u Zagrebu. Bez obzira na stanovite netočnosti i zablude o podrijetlu nog novca, važni su točni podaci o samom nalazu. Prema Hrčiću, u proljeće 1922. godine seljak Juraj Gorički iz sela Klake, u šumi »Jama« kraj Podgrađa ispod Okića opć. Samobor našao je zemljani ćup s otprilike 1300 komada barbarskog novca. Seljak je najprije prodavao pojedine komade planinarima i turistima iz Samobora i obližnjeg Zagreba. Kad je doznao za nalaz, Hrčić je uspio od seljaka otkupiti ostatak od 900 komada za Arheološki muzej u Zagrebu i nešto za svoju zbirku. Osim zbirke od 870 komada u Zagrebu i 7 komada u samoborskom muzeju, u bečkim muzejima nalazi se 5 komada, u Budim-

⁴ G. Dembskom u Beču uspjelo je nakon dužeg traganja pronaći u bečkom arhivu primjerak novina s tekstom citirane notice, koju mi je u fotokopiji poslao, na čemu mu iskreno zahvaljujem. Noticu je napisao J. G. (Fundchronik I.) u Österr. Blätter für Literatur und Kunst, Wien, 1846. — Izviještaj u prijevodu glasi: »Na uzvisini Škarje kod Varaždina nađeno je 1843. godine 109 barbarskih srebrenih novaca. Oni imaju na av. glavu muškarca s dijademom, na rv. običnog konja. Izradba je napadno dobra, samo su dva komada lošijeg kova. Značajna je frapantna sličnost oštro izrađenih portreta na tim novcima s glavom ilirskog kralja Baleja s njegova bakrena novca. C. i kr. kabinet zadržao je od tog nalaza 10 komada.« O tome

tko je bio nalaznik nema nigdje podataka, no vjerojatno je to bio neki seljak koji je, kao i obično, prodao nekoliko komada prije nego što su mu, prema tadašnjim propisima, bili zaplijenjeni nalazi. Kako tada u Zagrebu nije još bilo ustanove kojoj bi taj nalaz pripadao, odnesen je u Beč.

⁵ B. Saria, Vor — und frühgeschichtliche Forschung in Südslawien. Bericht der Röm-germ. Kommiss. XVI 1925/26, Frankfurt/M, 1927, str. 110.

⁶ J. Klemenc, Nalazi novca u Jugoslaviji, Numizmatika II—IV, Zagreb, 1937.

⁷ S. Hrčić, Najstariji novci kovani na području današnje Hrvatske — Samoborci, edicija »Samobor«, Zagreb, 1943, str. 25—31.

pešti 1 komad (»zbirka Dessewffy), u Stuttgartu 12 komada (»zbirka Unger«) i u drugim muzejima 8 komada, u privatnika i trgovca 30 komada (podaci R. Göbla). Nesumljivo je broj »samoboraca« u privatnika, osobito u Zagrebu i okolici, znatno veći. Ipak zbirka Arheološkog muzeja u Zagrebu, neprobrana, s tipovima i varijantama, predstavlja cjelinu koju nema ni jedan strani novac.

C. »Đurđevčani«

Iako kronološki mlađi sa »samoborcima« su tipološki vezani »đurđevčani«. U »Viestniku hrvatskog arheološkog društva u Zagrebu« god. IX br. 3 (1887), na str. 93—94 (»Razne viesti«) nalazi se nepotpisan, opširan izvještaj o nalazu »srebrnih celtičkih novaca kod Gjurgjevca«. Iz tog opširnog izvještaja citiram ono bitno: »Našao jih u svom vinogradu na briegu Kostanju, koj se diže južno od Gjurgjevca blizu Šemovca, seljak Josip Pavec Gjurgjevčanin kuće br. 515 — čisteći bunar iza svoje kleti — ali ne u samu bunaru nego sa strane, kako nas obavješćuje pomenuti G. Horvatić⁸ koji je i sam položaj ispitao, pod površinom žute više pjeskovite zemlje jedva dobar pedalj«. U tom se izvještaju dalje opisuje kako je nalaz sadržavao oko 400 komada novca te kako je spomenuti seljak prodao trgovcu Braunu iz Đurđevca 200 komada. Kod tog trgovca je predstavnik kotarske oblasti zaplijenio te novce, a Horvatiću je uspjelo od seljaka otkupiti 120 komada za zagrebački muzej. Izvještaj završava: »Zaplijenjeni novci po zaknu pripadaju državi tj. Arheol. muzeju. O tom kad se stvar rieši javit ćemo«. Međutim kasnije nema nigdje nikakva podatka što je bilo sa zaplijenjenih 200 komada, a u Arheološkom muzeju u Zagrebu i danas se nalazi samo 120 otkupljenih komada. Po Göblu⁹, od »đurđevčana« se u bečkim muzejima nalazi 14, u Budimpešti 51¹⁰ (od toga 6 »Kozarevac«), u raznim evropskim muzejima 23, te u privatnika i trgovca 20 komada. Osim ovih »đurđevčana« nalaze se u muzeju u Ljubljani 4 komada (Drnova pri Krškem, Glavica pri Vrhpolju, Vrhnika i Škocjan pri Dobravi). U Mađarskoj ima Velem St. Vid 2 komada, Szarazd 1 komad i Fènek 1 komad. U Gomolavi nađen je 1 komad (muzej Novi Sad), a u Donjoj Dolini 4 komada (Zem. muzej u Sarajevu). Ovo registriрам da se vidi široko područje cirkulacije »đurđevčana«, kovnica kojih vjerojatno nije bila u Đurđevcu.

*

U svojoj prvoj objavi noričkog novca Pink je opisujući primjerke iz raznih evropskih zbirki uočio da je riječ o specifičnim keltskim kovovima. Razvrstao ih je u dvije skupine tipova: I. tip vlastitih kovova i II. tip imitacija »filipera«. Tipove vlastitih kovova (Eigenprägungen) dijeli opet na dvije podskupine: hrvatsko-štajersku, u kojoj razlikuje jugoistočnu (anepigrafnu: »varaždinci«, »samoborci« i »đurđevčani«) i štajersko-kranjsku, zapadnu (djelimice epigrafnu). Predmet ovog opisa

⁸ S. Horvatić, kot. pristav u Đurđevcu i povjerenik Arheol. muzeja u Zagrebu za kotar Đurđevac.

⁹ Göbl, o. c. str. 127—130, bilj. 3.

¹⁰ U Narodnom muzeju u Budimpešti nalazi se 6 komada »đurđevčana« s oznakom

nalazišta »Kozarevec«. Selo Kozarevec nalazi se oko 12 km od Đurđevca. U izvještaju, koji smo primili iz Nar. muzeja u Budimpešti, stoji da nemaju nikakvih drugih podataka. Vjerojatno je riječ o komadima iz nalaza »đurđevčana«.

je jugoistočna, hrvatska skupina, jer sva tri nalaza potječu iz Hrvatske. Važno je spomenuti da je Göbl u spomentom djelu zadržao istu podjelu i nazive naših triju nalaza.

Pink smatra da su za tzv. vlastite kovove uzorci došli iz Galije i da je kalupe rezaio majstor iz Galije. Za imitacije uzet je već otprije poznati srebrni »filiper«. Drži nadalje da su Boji, koji su u to doba graničili s Norikom, preko tipova Kroisbach i Velem St. Vid utjecali na tipove noričkih kovova. Novija istraživanja A. Kerénya¹¹ i J. Winklera¹² ne slažu se s ovom tezom. Dapače i Göbl misli da ti kovovi nemaju veze s kovovima Boja i istočnih Kelta te smatra da je prve i najstarije kalupe rezaio »norički majstor« (kako ga on naziva) ili majstor italsko-helenističkog područja. Isto je tako uvjeren da će novija istraživanja, kako tipološka tako i tehničko-metalurška, pokazati da prvi i najstariji norički kovovi potječu iz jedne iste kovnice, koja se morala nalaziti negdje u istočnoj Koruškoj¹³. Odande se kovanje širilo od zapada prema istoku, a ne obratno, kako je to tvrdio Pink, koji se i sam kasnije ispravio¹⁴. U prilog tome govore ne samo kulturno-ekonomski razlozi nego i relativno-kronološki redoslijed u najstarijih kovova zapadnog Norika.

Kao dokaz, Göbl uspoređuje najstariji kalup zapadnog Norika, tzv. »Kugelreitera« (tab. I, 2) s kalupom našeg »varaždinca« (tab. I, 1), navodeći da su im portreti skoro identični. Rezanje tih kalupa, drži on, djelo je »noričkog majstora« koji je imao i svoju školu. Isto tako drži da su oba tipa kovana u istoj kovnici i da prikazuju lik kneza naručioca. Opće karakteristike noričkih »vlastitih kovova« (a u te se, vidjesmo ubrajaju i naša tri nalaza) jesu:

a) Glave predstavljaju portrete a ne imitacije Zeusa ili Apolona, iako od početka nose neke odlike keltske stilizacije. U početku su ti portreti anepigrafní, no uskoro dobivaju (»Kugelreiter«) slova venetskog alfabetá, a nešto kasnije imena pisana latinskim slovima. Po mišljenju mnogih ta imena označuju knezove naručioce, od kojih su prvi već na »Kugelreiteru«, kao *Tinco*, *Coppo*, *Cogestlus* itd. na kovovima zapadnog Norika. Naši nalazi skupine istočnih kovova nemaju natpisa¹⁵, iako prikazuju portrete, kod »đurđevčana« zapravo to više i nisu.

b) Za razliku od imitacije »filipera«, glave na aversu ne nose samo lovorov vijenac nego i ukrasnu vrpcu (dijadem) od dva niza bisera (perli), između kojih je jednostruki lovor-vijenac. Iznad dijadema uvojci kose na glavi stilizirani su u dva reda, tako da cijela slika daje dojam kape na glavi. Uvojci nalikuju na ručne češljeve s tri zupca i drškom. Položeni ukoso prema čelu sa po 5—6 u donjem, a po 4 u gornjem redu, tvore s dijademom skladnu sliku specifičnog ukrasa glave. Ova je stilizacija jedna od glavnih karakteristika noričkih kovova i nije poznata u ostalim,

¹¹ A. Kerény, *Grupp. der Barbarenmünzen Transdanubiens*, FA XI. Budapest, 1959.

¹² J. Winkler, *Forrer II.*, Graz, 1969, str. 60, b. N. 209.

¹³ Göbl, o. c. str. 55, bilj. 3.

¹⁴ K. Pink, *Einführung in die keltische Münzkunde*, *Archaeologia Austriaca*, Wien, 1950, str. 42.

¹⁵ U numizmat. zbirci Nacionalne biblioteke u Parizu (H. De La Tour, *Atlas de la Biblio-*

thèque Nationale, Paris, 1892), pod br. 9913 nalazi se do sada unikatom smatran »varaždinac«; na reversu natpis iznad konja od tri slova venetskog alfabetá. R. Göbl ih čita kao *FES* (TKN 21/66). Godine 1975. pojavili su se na aukcijama u Beču (H. D. Rauch) i Gracu (Lanz) po jedan primjerak istog tipa. Prema tome do sada su poznate tri tetradrahme tipa »Varaždin« s venetskim slovima (tab. I. 6).

pa ni u klasičnim kovovima¹⁶. Ukrasne kape obično završavaju na zatiljku volutama kose ili vrpce — na kraju spiralno (ponekad su i dvije) — koje u sredini nose perlu. U nekim su varijantama i spirale okružene perlama. Ovako iskićene kape s biserjem i pločicama listova lovor-vijenaca djeluju vrlo efektno. Čini se da je i kod te kape postojala gradacija dostojanstva, što se vidi kod »samoborca« tipa III (glava dječaka), gdje kapa nema lovor-vijenac, nego tri niza perli.

c) Već kod prvih najstarijih kovova (»Kugelreiter« i »varaždinac«) nalazi se kod stilizacije usta, a i kao dodatak, za latensko doba karakterističan ukras, »torques«¹⁷. Torkves koji kod Kelta nije samo ukras nego služi i kao simbol¹⁸. Torkves čitav, a i u djelovima kao polovica (polutorkves), kontinuirano prati noričke tetradrahme naših triju nalaza, tako da predstavlja kronološki indikator kontinuiteta tih kovova.

d) Daljnju karakteristiku predstavljaju sastavi legura iz kojih su kovane tetradrahme iz naših triju nalaza. U spomenutom opisu S. Hrčića¹⁹ dana je kvantitativna kemijska analiza »samoboraca«, iz koje se vidi da se sastojala od 8 elemenata, i to: srebro, bakar, olovo, kositar a u tragovima — kao primjese — još i željezo, zlato, nikl i cink (v. ovdje bilj. 22). Od »varaždinaca« i »đurđevčana« na žalost nemamo kvalitetne analize, ali spektrokemijska analiza (inž. Kaiser iz Instituta »R. Bošković« i doc. dr Karbić iz Strojarsko-brodograđevnog fakulteta u Zagrebu) potvrđuju prisutnost navedenih elemenata, uz manji postotak srebra, kod »đurđevčana«. »Varaždinci« su fizikalnom metodom pokazali više od 80% srebra. Ovo nam pokazuje da je za taj posao bilo potrebno, osim vještine, i stanoviti stupanj kulture te odgovarajuća oprema i suradnici u kovnicama.

Djelo R. Göbla unosi određenu novinu u tipologiju i kronologiju numizmatike, specijalno vrijednu za keltske kovove. Slično već otprije poznatoj »characteroscopie« (Colbert de Beaulieu 1953), izradio je sistem usporedbe tehničkog redoslijeda kalupa i nazvao ga »metoda usporedbe kalupa« (Stempelvergleichende Methode). Najvažnije u toj metodi nije samo to da se pomnom promatranju pojedinih komada,

¹⁶ La Tour, o. c.; Dessewffy, Barbar Pénczi, Budapest, 1910. i 1915; P. R. Franke-M. Himer, La monnaie grecque, Paris, 1964. Da je riječ o kapi s dijademom kao vidnoj oznaci kneževske moći, vidi se na slikama tetradrahmi kod »varaždinaca« (tip I varijanta e), »samoboraca« (tip I varijanta a i d i tip IV varijanta a) te »đurđevčana« (tip II), gdje se te kape produžuju izvan čela. Dokaz da je riječ o svečanoj ukrasnoj kapi vidimo i na 75 komada tetradrahmi tzv. »Wuschelkopfguppe« iz zapadnog (štajersko-kranjskog) dijela vlastitih kovova (Göbl o. c. T. 38—41). Na aversu glava udesno — portret starijeg markantnog lica. Pod utjecajem »samoboraca« dijadem od tri niza jednakih bisera (perli) proteže se potpuno vertikalno po sredini aversa. Lijevi dio aversa ispunjen je sa 3—5 kraćih redova od

ručnih češljeva (bez drška) u raznim položajima. Tako daju dojam oglavlja s mnogo malih uvojaka. Od vertikalnog dijadema portret udesno, na poviškom vratu, obloženom ukrašenim štitnikom. Čelo pokriveno kapićom, ukrašenom sitnim perlama, koja kao da drži veliku kapu (oglavlje) u vertikali. Na reversu konj sličan »samoborcju«, ulijevo, s ovim kotačićem s prečkama iznad i slovima *TI* ispod konja (vidi T. III, 27).

¹⁷ J. Moreau, Die Welt der Kelten, Stuttgart, 1961.

¹⁸ Göbl, o. c. bilj. 3. Na t. 1. tipa A₂ Tinco br. 2—8 jahač u desnoj ruci drži torkves. Na t. 21 pod Warazdin B br. 38. glava s ustima poput torkvesa.

¹⁹ Hrčić, o. c. str. 30, bilj. 7.

prema često sitnim promjenama ili dodacima u slici, mogu odrediti varijante istog tipa, nego se prema stanju istrošenosti kalupa dade odrediti i njihova kronologija, tj. dadu se kronološki poredati serije. Razumljivo je da ta metoda zahtijeva veliko iskustvo i strpljivost. U svom djelu Göbl donosi, po toj metodi, redosljedne noričkih kovova za oko 900 komada. Na kraju je izradio i sinkronogramske table, posebno za zapadne a posebno za istočne noričke kovove. Pokušao sam primijeniti Göblovu metodu pri opisu naših triju nalaza. Priznajem da nisam potpuno uspio uslijed pomanjkanja iskustva. Ipak su me rezultati uspoređivanja kalupa iznenadili, iako mi nije uspjelo odrediti redosljed prvog, drugog kalupa (Erst- u. Zweitstempel) itd. Našao sam u jednom tipu nekoliko varijanti s malim, ali izraženim, razlikama, koje bi se mogle poredati i kronološki.

Kako je već spomenuto, utjecaj keltske stilizacije vidi se od samog početka. Iako »varaždinci« kao najstariji pokazuju južnoitalski utjecaj i radio ih je vrlo vješti »norički majstor« (Göbl), evidentno je da su »samoborci« već radovi njegovih »učenika«. Prvi kovovi »samoboraca« slični su »varaždincima« (tip I), ali su već grublje izradbe i barbarizirane stilizacije. A kako i za ostale keltske kovove vrijedi »Greshamovo pravilo«, vidi se i na našim nalazima. Što su im vremenski kovovi mlađi, to se i u slici i u materijalu pogoršavaju.

O torkvesu kao simbolu na keltskim kovovima već je bilo riječi. On je za naša tri nalaza upravo specifičan, jer ga na velikom području tzv. istočnog keltskog novca (Pink), nigdje nema. Već u »varaždincima« u varijanti *a* (sa 6 komada) spušta se polutorkves s gornje usne prema bradi. Čini se da je »norički majstor« (možda ipak Kelt?) htio na »varaždincu« ostaviti trag mističnog torkvesa, a učenici su mu u daljnjim radovima nastavili u stilizacijama s tradicijom. Već u »samoborcima«, u tipu I varijanti *d* (s 83 komada) imamo istu sliku polutorkvesa kao na »varaždincima«. Kod »samoboraca«, u tipu II varijanta *d* (s 23 komada) i varijanta *f* (s 38 komada) tetoviran je na obrazu mali torkves s otvorom ulijevo. Isto je tako u tipu III varijante *a* (s 3 komada) na obrazu mali torkves s otvorom ulijevo. U tipu IV (s 36 komada) usnice su kao dvije okomite točke, a ispod njih mali torkves s otvorom prema van, koji u donjoj čeljusti čini ekskavaciju. Ovdje su prvi put kopita konja konkavna. U istom tipu varijante *a* (s 39 komada) usta kao mali torkves na van, a ispod njih veći torkves na van s kuglicom, čini veliki defekt donje čeljusti. Ovih 75 komada čine neosporno tipološku i kronološku vezu s »đurđevčanima«.

Uz torkves, na nekim od kovova nalazimo male dodatke, karakteristične za keltski izraz. Kod »samoboraca«, tip I i dalje, uho je u obliku slova Y. Kod tipa I, varijante *f* (28 komada) uho je poput pereca (Brezelohr — Pink), u tipu II s glavom lijepog mladića, ispred lica prikaz bučica²⁰ okomito jedna nad drugom. Ima u tome simbolike. Sjetimo se slike bučica u rukama dvaju golih mladića u borbi za krasan šljem s perjanicom, koji su prikazani na situli iz Vača (6. stoljeće pr. n. e., Narodni muzej u Ljubljani), kao i na pasnoj sponi iz Magdalenske gore kod Šmarja (5. stoljeće, Naturhist. Museum, Wien), u prikazu sportske borbe iz halštatskog doba.

²⁰ Drveni gimnastički pribor (njem. Fausthantel).

Daljnju specifičnost, do sada nepoznatu u keltskoj numizmatici, prikazuje nam tip II varijante *g* (s 36 komada), gdje na aversu vidimo posve uništeno lice lijepog mladića (Apolon?). Svi se komadi mogu posve lako determinirati jer im je periferija ostala sačuvana i po njoj se vidi da nije bilo prekova. Kad bi se radilo o kovovima s oštećenim kalupom, bile bi slike aversa jednake. Uostalom, to bi bilo nešto nepoznato u numizmatici. Metalurzi, koje sam konzultirao, tvrde da je portret namjerno uništen. Kod otkova svakog komada stavljen je na dno kalupa komadić legure, koji se pri udarcu čekićem po pločici spljoštio i prekrpio portret, a periferija je ostala sačuvana. Na reversu su slike konja toliko spljoštene da je vidljiva jakost udarca.

Zanimljiva i dosad nepoznata pojava jest i glava dječaka sa zatvorenim očima. U tipu III (s 40 komada) prikazan je na aversu portret sa svim karakteristikama dječakog lica. Okruglo lice s bucmastim obrazom, prćastim nosićem i oblim usnama. Dijadem pomaknut unatrag otkriva na čelu šiške kose; nema lovor-vijenac nego tri jednaka niza perli. Oko, sa spuštenom gornjom vjeđom (kapkom), prikazano je finom crtom. Vrat ogrnut odjećom u dva smjera. Iznad nosa skupina od tri jednake kuglice. Na reversu konj s kratkim nogama i širokim ostrim kopitima. Slika prikazuje ili dječaka koji spava ili je pak posmrtna maska.

Kako su kod najstarije serije noričkih tetradrahmi, tj. »Kugelreitera« i »varaždinaca«, portreti na aversima skoro identični, tako su i slike konja na reversima potpuno jednake, s tom razlikom da prvi ima jahača, a drugi konja bez jahača. Slike konja kod »samoboraca« već se u početku razlikuju od »varaždinaca«, ali, uz manje promjene kod pojedinih varijanti, uglavnom zadržavaju standardan oblik, tako da se lik konja može u svim tipovima nazvati »samoborcem« I. Ipak, dok je konj kod »varaždinaca«, iako stiliziran, vitak i elegantne figure s dosta elemenata prirodnog izgleda (kao što su npr. njuška, oko, uho, četiri pletenice grive, bujan rep i kopita), slika konja kod »samoboraca« toliko je stilizirana da ima elemenata specifičnih za »samoborce« i »đurđevčane«. Naime, griva kod navedenih konja sastoji se od četiri ručna češlja, koja su slična uvojcima ručnih češljeva kose s glava na aversu. Noge u konja sa »samoboraca« i »đurđevčana« stilizirane su kao ogoljele kosti, s kuglicom na svakom zglobu, i po dvije sitne perle iznad kopita, što daje slici posebnu draž. Kopita su u tri oblika: a) kao široki, kratki noževi b) kao tanji i dulji noževi s vršcima savijenim unatrag, c) u obliku polumjeseca, tj. konkavna prema dolje. Ovaj treći oblik nalazimo kod »varaždinaca« u varijantama *c* i *d* te kod »samoboraca« u tipu IV i kod oba tipa »đurđevčana«.

Primjenom metode usporedbe kalupa, kako sam već istaknuo, utvrdio sam kao specifikum u sva tri naša nalaza torkves. Prisutan od prvih kovova (kao polutorkves) pa do posljednjih »đurđevčana«, kao sastavni dio lica, sigurna je veza između naših nalaza. Štoviše, kod varijanata se može slijediti karakter razvoja torkvesa kao kronološke komponente. Stoga sam na toj osnovi sistematizirao tetradrahme naših nalaza.

Prije opisa smatram potrebnim upozoriti na to da su i »varaždinci« i »đurđevčani« koji se ovdje obrađuju probrani, tj. vjerojatno su kod nabave za muzejsku zbirku odabrani najbolji primjerci. Kod »samoboraca« je obrnuto. Od oko 1300 komada, od kojih je prodano oko 400 komada prije no što je ostatak dospio u

muzej, nalaznik je vjerojatno prvim kupcima dao birati ljepše komade. Zato samoborski nalaz i sadrži 110 loših i nedeterminiranih komada, čega u »varaždina« i »đurđevčana« nema.

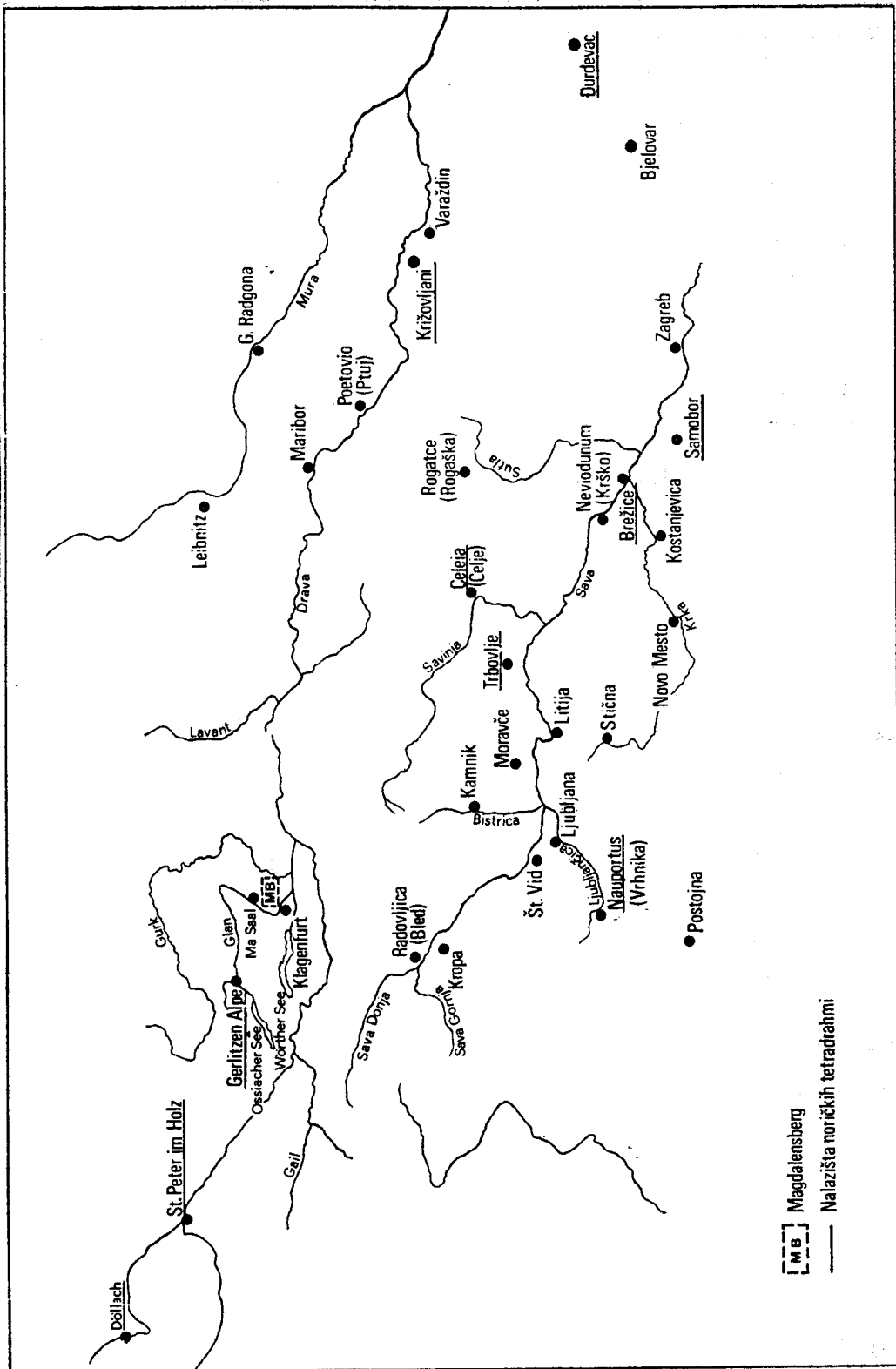
Naša tri nalaza predstavljaju nešto posebno među keltskim kovovima. Već do sada nabrojene karakteristike bitno razlikuju noričke kovove od ostalih u tadašnjem keltskom svijetu. Od najranijih svojih kalupa »norički majstor« izvanredno vješto i sa smislom za harmoniju, diskretno i uspješno kombinira keltsku stilizaciju s italsko-helenističkim elementima. To se osobito očituje u diskretno okićenim kneževskim kapama, kao i dodacima na slobodnim površinama novca. Upravo takav stil rada, u kojem se očituje harmonija keltske latenske kulture s umjetnošću kulturnijeg juga, daje posebnu vrijednost i specifično mjesto noričkim kovovima u keltskoj numizmatici od druge polovice 2. stoljeća pr. n. e. do naše ere. Logično je mišljenje da su Kelti počeli kovati novac u vrijeme uspona svoje ekonomske i političke moći. Osnivanjem opida, centara raznih obrta i trgovine, većinom od polovice 2. stoljeća pr. n. e., keltska trgovina postaje važan faktor u kontinentalnoj izmjeni dobara u Evropi. A kako nisu imali svojega pisma, to su im prvi novci bez ikakvih natpisa i oznaka vrijednosti. Ipak su od klasičnih monetarnih sustava preuzeli težinske mjere, kojih su se pridržavali sve do početka propadanja vojne i ekonomske moći, uzrokovane provalama Germana u središnju Evropu. Umjesto natpisa i oznaka vrijednosti stavljali su na novac razne dodatke i sitne ukrase, koji su kao simboli davali novcu posebno značenje i do danas ostali tajna. To razdoblje nije potrajalo, jer su već potkraj 2. stoljeća pr. n. e. u Španjolskoj stavljali iberska slova, u sjevernoj Italiji venetska, koja su ubrzo zamijenili slovima latinske abecede. Kako naši nalazi nemaju nikakvih natpisa, to ih Pink s pravom smatra najstarijima i najzanimljivijima.

OPIS TIPOVA

A. »VARAZDINCI«

Osnovni tip:

Avers: Glava golobrada muškarca srednje dobi ulijevo. Pravilnih crta lica, pravilna oka, nosa i uha, ispred kojeg se nalazi čuperak kose u obliku trokuta. Na glavi široka ukrasna vrpca (dijadem), koja se sastoji od dva niza perli, a između njih, kao jednostruki lovor-vijenac, niz ovećih četvrtastih listića odijeljenih tankim lamelama. Dijadem počinje na rubu čela, a svršava na zatiljku. Ispod dijadema, a iza uha, spušta se pramen kose od četiri valovite niti. Iznad dijadema kosa na glavi stilizirana u dva reda u pravilne valovite uvojke: u donjem šest, a u gornjem četiri uvojka. Uvojak ima oblik ručnog češlja s tri zupca i drškom. Na zatiljku donji uvojak završava kao spirala kose s kuglicom u njoj. Stilizacija dijadema s uvojcima kose daje dojam kacige ili kape. Portret završava u gornjoj trećini vrata s nešto konkavnim odebljim ovratnikom ili nizom perli. Rub aversa uokviren kružnicom perli. Cijeli rad odaje vrlo vješta majstora — gravera.

[MB] Magdalensberg
 — Nalazišta noričkih tetradrahmi

Revers: Stilizirani konj ulijevo. Sastavljen od dva dijela: prsa s trupom i zatkom. Prsni se dio sastoji od glave, vrata i anatomski otvorena zgloba lijeve lopatice, na koji je vezana ogoljela kost natkoljenice nastavljajući se na dvostruke kosti potkoljenice s kopitom. Nad otvorenim zglobom lopatice dio prsa poput odeblje kape, na koju je nasađen vrat konja. Trup realistički prikazan s vidljivim otiscima rebara. Zadak kao nasađen (*»aufgesetzt«*) na trup, nosi sapi i obje noge s dvostrukim kostima. Na zglobovima po jedna kuglica, a nad kopitima po dvije sitne perle. Kopita prirodna izgleda. Rep bujan i dugačak do kopita. Njušku konja predstavlja oveća, nepravilna kuglica, koja se nastavlja na glavu oblika kružnice s točkom oka. Na vrhu glave šiljasto uho prema naprijed. Glava na lijepo uvijenom vratu s pravilno pletenom grivom u četiri pletenice. Konj je prikazan u paradnom koraku s desnom nogom naprijed.

Natpisa ni ukrasa nema.

Inventarni broj 899 je vjerojatno tzv. prvi otkov uz dva slijedeća kao drugi (3 komada; tab. I, 1).

Varijante:

- a) av:* Kao gore; s gornje usne spušta se prema bradi polutorkves u obliku brazde.
rv: Konj kao gore (6 komada; tab. I, 3).
- b) av:* Kao gore; usta bez polutorkvesa.
rv: Konj s kratkim stražnjim nogama; kopita oštra (4 komada).
- c) av:* Kao u varijanti *b*.
rv: Konj kao u varijanti *b*; kopita prema dolje (2 komada).
- d) av:* Uslijed oštrenja kalupa (*»Nachschnitt«*) povećana glava.
rv: Stražnja kopita konkavna prema dolje (2 komada; tab. I, 4).
- e) av:* Razlika se očituje u vanrednom portretu starijeg lica, markantnih crta kao i u kuglici izrasloj između gornje usne i nosnice; ukrasna kapa prelazi čelo!
rv: Konj kao u varijanti *a*; kopita prikazana kao čovječje oči (*»Augenhufen«*²¹; tab. I, 5).
Promjer: 22 × 22 — 23 × 24 mm; težina: 11,25—12,30 g.

B. »SAMOBORCI«

Tip I (osnovni tip):

Avers: Glava mlađeg muškarca ulijevo, koja stilizacijom podsjeća na »varaždinca«, nešto barbarskije izvedbe. Punačka je istaknuta obraza i nježne donje

²¹ »Varaždinac« varijanta *e* predstavnik je jedne serije od 11 komada koju nalazimo kod Göbla (T. 19: 20 a, 21 A, 22, 22 A, 23 i 23 A) i koja se razlikuje od naših 17 komada portretom i kopitima konja, prikazanim u obliku čovječjeg oka (*»Augenhufe«*-Göbl). Kako se

veći dio tih komada nalazi u muzejima Beča i Budimpešte, a bez ikakvih podataka mjesta nalazišta, nije isključeno da ne pripadaju našem nalazu »varaždinaca« iz 1843. godine. Uz to, naš je komad uveden pod broj 898 kao kupljen u Sisku 1864. godine iz zbirke F. Die richa (v. tab. I, 5).

čeljusti. Oči, uši i nos prirodno prikazani. Usnice kao dvije okomite perle. Na glavi od čela prema zatiljku ukrasna vrpca (dijadem) od dva niza krupnijih perli, a između njih poput jednostruka lovor-vijenca, nešto veće jajolike pločice, odijeljene tankim lamelama. Iznad dijadema uvojci kose na glavi stilizirani u obliku ručnih češljeva (s tri zupca i drškom). U donjem redu pet, a u gornjem četiri uvojka. Cijela slika s dijademom daje dojam kape ili kacige. Ispred uha trokut kose, a iza uha i ispod dijadema pramen kose do vrata. Iz gornjeg stražnjeg dijela uvojaka na zatiljak pada voluta kose, savijena kao spirala s kuglicom u sredini.

Revers: Konj ulijevo. Ne nalikuje na onog s »varaždinca«, nego prije na imitaciju konja s »filipera«, nešto krupnije rase. Sastavljen od dva dijela: trupa i zatka, koji je kao priključen (»eingesetzt«). Na grudima nosi znak poput slova **C** s upisanom kuglicom. Vrat prema naprijed savijen nosi glavu oblika broja 8 od koje donji dio predstavlja njušku, a gornji, s perlom, oko. Na vrhu glave šiljasto uho prema naprijed. Na hrptu vrata četiri uvojka grive, oblika ručnih češljeva, ali s dva zupca. Na zatku rep s kompaktnim korijenom ispod kojeg ima kuglicu i koji se nastavlja sa 3—4 strune valovita repa do kopita. Noge prikazane kao ogoljele dvostruke kosti s kuglicom na svakom zglobu i po dvije sitne perle iznad neprirodno povećanih kopita, oblika kratkih širokih noževa, s vrškom savijenim unatrag. Konj u paradnom koraku s povišenom desnom prednjom nogom. Noge nešto kraće od prirodnih. Kod kasnijih varijanti prikazuju se normalno. Ova slika konja nastavlja se, s malim razlikama, kroz sve tipove, tako da se može označiti kao »konj samoboračkog tipa«.

Promjer: 22 × 23 — 23 × 24 mm (68 komada; tab. I, 7).

Varijante:

- a) av:* Glava nešto starijeg muškarca ulijevo. Kapa (?) s dijademom počinje nešto izvan čela. U dijademu se lovor-vijenac sastoji od jajolikih pločica odijeljenih nešto debljim lamelama. Oči uokvirene kuglice, nos pravilan s malom kuglicom na vrhu. Usnice kao dvije okomite odeblje kuglice. Istaknuta jaka donja čeljust. Uho stilizirano kao slovo Y. Ostalo kao u osnovnom tipu.
- rv:* Konj ulijevo kao u osnovnom tipu (42 komada; tab. I, 8).
Promjer: 23 × 23 — 23 × 24 mm; težina 10,55—11,20 g.
- b) av:* Glava kao u varijanti *a*. Dijadem počinje s čela. Usnice dvije okomite kuglice. Uho kao Y. Ostalo kao u varijanti *a*.
- rv:* Konj ulijevo s prirodno dugim nogama (33 komada).
- b1) av:* Vrlo barbarizirana muška glava osnovnog tipa ulijevo. Nos oštar trokut. Usta dvije okomite kuglice. Uho kao Y. Jaka donja čeljust. Ostalo kao u osnovnom tipu.
- rv:* Konj ulijevo s nešto kraćim stražnjim nogama i malo perli.
Promjer: 22 × 23 — 23 × 24 mm; težina 9,5—11,15 g. (75 komada; tab. I, 9).

- c) *av*: Glava kao u varijanti *a*. Iz usta izlaze dvije posve kratke, horizontalno paralelne crte s perlom na kraju, kao usnice. Brada oveća kuglica. Uho kao Y.
rv: Konj ulijevo kao u varijanti *b* s malo perli (100 komada; tab. II, 10).
- d) *av*: Glava kao u varijanti *a*. Od gornje usne prema bradi spušta se polutorkves. Na vrhu brade kugla. Dijadem počinje nešto ispred čela. Uho kao Y.
rv: Konj ulijevo kao u varijanti *b* (84 komada; tab. II, 11).
- e) *av*: Glava kao u varijanti *b*, nešto barbarskije izvedbe. Usta oblika malog torkvesa s tovorom prema van.
rv: Konj ulijevo kao u varijanti *b* (14 komada; tab. II, 12).
- f) *av*: Glava mršava starijeg muškarca ulijevo. Kapa (dijadem) pomaknuta prema vertikali. Nos šiljast s malom kuglicom na vrhu. Usta mali torkves s otvorom prema van. Uho kao perec (»Brezelohr« — Pink).
rv: Konj ulijevo kao u varijanti *b* s malo perli.
 Promjer: 23×23 — 22×24 mm; težina 10,14—11,05 g. (28 komada; tab. II, 13).
- g) *av*: Glava mlađeg muškarca ulijevo s oblim punašnim obrazom. Kapa pomaknuta prema vertikali. Oči velike (arhajske — Atena?). Nos nježan s kuglicom na vrhu. Usta mali torkves s otvorom prema unutra i točkom u sredini. Uho zajedno s trouglim pramom ispred njega neobično stilizirano. Iza uha na zatiljku, spušta se četverostruki pramen kose. Gornja trećina vrata završava ravnim nizom perli. Avers uokviren perlama.
rv: Konj ulijevo kao u varijanti *b* s posve kratkim nogama, tako da daju dojam kao da neprirodno povećana oštra kopita vise na donjim kratkim ostacima kostiju s kuglicama na zglobovima i perlama na kopitima (24 komada; tab. II, 14).
- h) *av*: Lik kao u varijanti *g*. Umjesto torkvesa usta imaju dvije vertikalne oveće kuglice kao usne.
rv: Konj kao u varijanti *b* s normalnim nogama.
 Promjer: 22×24 — 23×25 mm; težina 10,35—11,25 g. (4 komada).

Tip II

Ovaj tip očito podsjeća na utjecaj Galije (glava Apolona — Pink), iako je u svemu norički kov. Portret odaje rad dobra majstora.

Avers: Glava mladića ulijevo. Lice glatko i lijepo, velike oči, fin nos i usta. Kapa (dijadem) skoro u vertikali, tako da se vidi čelo pokriveno šiškama strižene kose. Uho se ne vidi.

Revers: Konj ulijevo, »samoborac« kao u tipu I (24 komada; tab. II, 15).

Varijante:

- a) *av*: Kao gore. Usta prikazana kao u tipu I varijanta *c*.
rv: Konj kao gore (20 komada).

- b) av:* Kao gore: Usta označena sa 2—3 perle. Ispred lica vertikalno jedna nad drugom dvije male bučice.
rv: Konj kao gore (11 komada; tab. II, 16).
- c) av:* Kao gore: Umjesto bučica gore 3 perle u skupini, a ispod njih naopako S s perlama.
rv: Konj kao gore (2 komada; tab II, 17).
- d) av:* Kao gore. Obraz tetoviran malim »Torquesom« (umjesto uha?). Usta kao u varijanti *b*.
rv: Konj kao gore (23 komada; tab. II, 18).
- e) av:* Obraz s torkvesom kao u varijanti *d*. Ispred lica dvije ubčice kao u varijanti *b*.
rv: Konj kao gore (4 komada).
- f) av:* Obraz s torkvesom kao u varijanti *d*. Usta kao u tipu I varijante *c*.
rv: Konj kao gore (38 komada).
- g) av:* Lice (namjerno) uništeno, dok je periferija sačuvana, tako da su svi komadi lako determinirani. Prekova nema.
rv: Konj kao gore. Od udarca kova dosta deformiran (36 komada; tab. III, 19).
Promjer: 23—25 × 24—26 mm; težina: 10,10—11,40 g.

Tip III

Avers: Glava dječaka ulijevo sa zatvorenim očima (do sada u keltskim kovovima nepoznat fenomen). Kapa s dijademom skoro u vertikali. Dijadem se sastoji od tri niza jednakih perli, dakle bez lovor-vijenca, otkriva čelo sa šiškama kose. Obraz punašan, tipično dječji. Gornji kapak oka finom linijom spušten. Iznad prćasta nosića, u skupini tri kuglice. Usnice dvije odeblje okomite perle. Brada lijepo formirana s kuglicama na kraju. Uho se ne vidi. Ispod brade, pokrivajući vrat, dijelovi odjeće u dva suprotna smjera. Na zatiljku donji uvojak kose završava sa spiralom i točkom u njoj. Donji rub vrata obrubljen perlama kao i sam avers. Precizan rad dobrog majstora. Sačuvan samo jedan otkovan komad.

Revers: Konj »samoborac« ulijevo kao u tipu I s posve kratkim nogama (30 komada; tab. III, 20).

Varijante:

- a) av:* Glava kao gore. Na jabučici lica mali torkves otvoren ulijevo.
rv: Konj ulijevo, kao gore (7 komada; tab. III, 21).
- b) av:* Glava kao gore. Ispred nosa skupina od tri kuglice; iznad njih, do početka dijadema, dugo, naopako, slovo S s perlama. Ispod nosa isto takva manja slika.
rv: Konj ulijevo kao gore (3 komada; tab. III, 22).
Promjer: 23 × 23—24 × 24 mm; težina: 10,40—11,43 g.

Tip IV

Avers: Glava mlađe osobe ulijevo, nešto podbuhla obraza, uokvirena oka i oštra nosa s kuglicom na vrhu. Usta označena dvijema okomitim kuglicama. Ispod njih, na donjoj čeljusti, mali torkves prema van, koji čini ekskavaciju u kojoj se nalazi oveća kuglica kao ostatak brade. Uho stilizirano, samo naznačeno. Kapa s dijademom počinje na čelu i završava na zatiljku sa spiralom kose gornjeg uvojka i perlom u spirali. Ispod vrata niz perli. *Avers* uokviren u perlama.

Revers: Konj »samoborac« ulijevo, nešto krupnije građe. Kratke nožice, kao dijelovi dvostrukih kosti potkoljenica, nose neprirodno povećana kopita, konkavna oblika prema dolje.

Promjer: 23 × 23—25 × 25 mm; težina 10,50—11,25 g.

(36 komada; tab. III, 23).

Varijanta:

a) av: Glava starije osobe ulijevo. Kapa s dijademom počinje izvan čela i pomaknuta je prema vertikali. Završava na zatiljku volutom kose gornjeg uvojka, stiliziranog u obliku naopakog slova S s perlama. Tanak i šiljast nos s perlom na vršku, oko uokvireno, uho jedva naznačeno. Usta poput malog torkvesa s otvorom prema van. Ispod ustiju vrlo defektna donja čeljust, na dnu koje leži mali torkves. Ostatak čeljusti predstavlja kuglica. Ispod vrata niz perli, kao što je i *avers* okružen perlama. Veza s »đurđevčanima«.

rv: Konj »samoborac« ulijevo, nešto vitkije rase, kratkih nogu s perlama nad povećanim oštrim kopitima.

Promjer: 23 × 24—24 × 25 mm; težina 10,80—11,25 g. (39 komada; tab. III, 24).

C. »ĐURĐEVČANI«

Nalaz, primjerci kojeg su skoro potpuno keltske stilizacije, a ipak sadržavaju glavne elemente noričkih kovova i onih koji predstavljaju vezu između dvaju prethodnih nalaza. To su uglavnom stilizirana kapa s dijademom, te torkvesi. Zbog deformacija na glavi *aversa* ne može se govoriti o portretima.

Tip I

Avers: Stilizirana glava neodređene dobi ulijevo. Kapa s dijademom počinje od čela, pomaknuta vertikalno. Dijadem se sastoji od triju niza jajolikih perli bez lamela i bez lovor-vijenca, a završava na zatiljku uvojkom kose u spirali i perlom u njoj. Od sredine čela spušta se malen kratak klin s kuglicom i sitnim nastavkom na njoj, kao slika nosa. Ispod nosa dvostruko uokvireno oko. U deformiranoj gornjoj čeljusti usta u obliku torkvesa s otvorom na dolje i prema van. Donja čeljust i brada prikazane kao osrednja kuglica,

Ispod dijadema trokut kose i uho stilizirani poput slova **V** s desnim kra-
kom zavinutim prema vani, a na zatiljku do vrata pramen kose od 4—5
valovitih vlasi. Na vratu niz perli, avers okružen perlama.

Revers: Konj »samoborac« ulijevo. Stilizacijom istaknute ogoljele dvostruke kosti
nogu s kuglicama na zglobovima i perlama iznad kopita konkavna oblika.
Na prsima **C** s tri upisane kuglice. Specifično kićena slika (13 komada;
tab. III, 25).

Varijante:

- a) av:* Kao gore. Spirala kose na zatiljku s kuglicom u njoj, okružena perlama.
rv: Konj ulijevo kao gore (23 komada).
- b) av:* Kao gore. Na zatiljku dvije spirale s perlama, koje se dotiču.
rv: Kao gore (1 komad).
- c) av:* Slika kao u varijanti *b*, ali spirale odvojene.
rv: Kao gore (3 komada).
- d) av:* Kao u varijanti *a*. Usta kao mali debeo torkves okrenut nadolje s otvorom
prema van.
rv: Kao u varijanti *a* (12 komada).
- e) av:* Kao u varijanti *d*. Kuglica na bradi okružena perlama.
rv: Kao u varijanti *a* (4 komada).
av: Nedeterminiran — oštećen. Inv. br. 916.
rv: Konj ulijevo, slabo vidljiv, ali odgovara tipu »Đurđevac« (1 komad).

Tip II

Avers: Slika kao u tipu I. Razlika je u tome što od sredine čela, kao prikaz nosa,
polazi kratak držak, kao mali buzdovan sa šiljcima (Kaktusnase — Göbl),
iz kojeg nadolje izlazi malen podebeo zarez. Ispod toga nosa oko u pravo-
kutniku. Kapa s dijademom počinje izvan čela. Usta poput torkvesa s
otvorom na dolje. Na zatiljku spirala kose s kuglicom okruženom perlama.

Revers: Konj kao u tipu I (13 komada; tab. III, 26).

Varijante:

- a) av:* Kao gore. Oko u trokut.
rv: Konj kao gore sl. 2; (9 komada),
- b) av:* Kao gore. Od kugle na bradi polaze dvije dlake (Flagelle) u zavoju prema
uhu i dolje do vrata.
rv: Konj kao gore (12 komada).

c) av: Kao gore. Kugla na bradi slobodna. Na zatiljku dvije odvojene spirale uvojka, kao u tipu I varijanta *c*.

rv: Konj kao gore (28 komada).

Promjer: 21×22 — 23×24 mm; težina 9,15—10,20 g.

Na kraju potrebno je navesti i skupinu od 110 komada neodređenih, deformiranih tetradrahmi, koje pripadaju nalazu od 870 opisanih »samoboraca«. Pregledom te skupine dobiva se dojam da su ti primjerci otkivani na brzinu i površno. Među njima ima skoro četvrtina kovanih na polovicama i četvrtinama dijelova pločica, s tendencijom da se na aversu vidi dio glave s dijademom, a na reversu dio konja. Ovo bi govorilo da se taj novac upotrebljavao »al marco«. Pri pomnijem promatranju i usporedbi slika konja, najveći dio te skupine može se smatrati kovovima »samobor« tipa I varijante *b*. Na tip II podsjećaju, samo donekle, tri komada.

Poseban dio muzejskog fundusa što vrlo vjerojatno pripada nalazu iz Samobora, jest mala kolekcija noričkih tetradrahmi iz bivše zbirke Horvata, koja se sastoji od 14 »samoboraca« i 2 tetradrahme »štajerske skupine«, nabavljene iz Vrhnikе (Slovenija). Od »samoboraca« su tipa I (uz 5 varijanti) 8 komada, tipa II 5 komada i tipa III 1 komad. Očito je da je Horvat birao komade za svoju zbirku, koja je svojedobno ušla u fundus muzeja.

Izvan opisanih triju nalaza postoje u Arheološkom muzeju u Zagrebu i druge već otprije nabavljene ili poklonjene noričke tetradrahme istih tipova:

»Varaždinci«

Samo 1 komad po svemu tipičan primjerak te skupine (inv. br. 898); v. bilj. 21.

»Samoborci«

1. Tip IV (inv. br. 915); kupljen od F. Ritza, Vaganac-Ogulin (1870); 10,48 g.
2. Neodređen (inv. br. 6419); kupljen od A. Bukvića, Sisak (1911); 7,72 g.
3. Tip I varijanta *a* (inv. br. 6757); kupljen od A. Bukvića, Sisak (1911); 8,43 g.
4. Tip I varijanta *a* (inv. br. 7021); poklon, iskop iz Kupe, Sisak (1912); 9,35 g.
5. Tip I varijanta *a* (inv. br. 8866); poklon, iskop iz Kupe, Sisak (1925); 10,50 g.
6. Tip I varijanta *b* (inv. br. 8868); poklon, mjesto nalaza nepoznato; 10,88 g.
7. Tip I varijanta *c* (inv. br. 8869); poklon, mjesto nalaza nepoznato; 10,75 g.
8. Tip IV varijanta *b* (inv. br. 9582); kupljen od D. Stopara (1937); 10,85 g.

Primjerci »samoboraca«, od kojih je 7 bilo u prometu prije pojave skupnog nalaza iz 1922. godine — a njih 4 sigurno u Sisku — svjedoče da su te noričke tetradrahme bile sredstvo plaćanja u ondašnjoj Segestici.

»Đurđevčani«

1. *av:* nečitljiv — *rv:* konj »đurđevčanin« (br. 917)
Veliki Kalnik kod Križevaca, poklon dr Gundruma, Križevci (1902); 7, 22 g.
2. Tip I varijanta *c*; kupljen od I. Ličanina, Gračanica (Bosna) (1911; inv. br. 6758); 8,50 g.

Osim ovih tu su još i tri tetradrahme zapadnonoričkog tipa:

1. »Augentyp« — bez ikakvih podataka; 9,15 g.
2. »Frontalgesicht« (inv. br. 918) kupljen 1899.; 7,58 g.
3. »Verschwommener Typ« (inv. br. 8888) iz Vrhnike; 9,46 g.
4. »Unterschafer Typ« (Göbl — KTN T. 41, br. 7; inv. br. 8894); nepoznato nalazište (zbirka B. Horvata); 9,50 g.

Pri opisu i sistematizaciji tipova držao sam se uglavnom Pinkova i Göblova sistema, uz neke male promjene. Zahvaljujući obilju materijala, uspjelo mi je, metodom usporedbe kalupa i analizom svih triju nalaza, izdvojiti uz 6 otprije utvrđenih glavnih tipova još 33 njihove varijante. One su nastale malim razlikama u primjeni noričke ukrasne kape, raznih primjena torkvesa, kao i dodataka te simbola na slobodnim prostorima aversa. Pri tome treba naglasiti za keltsku umjetnost sitne plastike neobičnu čistoću u maniri izradbe, kao i skromnost u dodacima na slobodnim prostorima. Da li mi je sistematizacija tipova i varijanti uspjela, pokazat će budućnost. Ovdje treba posebno upozoriti na dva tipa, od kojih svaki predstavlja unikum. To su već spomenuti »samoborci«: tip II, s varijantom uništena lica (36 komada), i tip III dječak sa zatvorenim očima (40 komada). Oba tipa predstavljaju zagonetke.

Da su slike na aversima kod »varaždinaca« i »samoboraca« portreti, držim da je Göbl dokazao. Za tip »đurđevčana«, međutim, to nije moguće tvrditi, iako su sva tri tipa povezana svojim specifičnim karakteristikama. Isto tako je neosporna sličnost portreta između najstarijeg predstavnika zapadnonoričkih kovova »Kugelreitera« i »varaždinaca«. U početku su oba bez ikakvih natpisa, no »Kugelreiter« je uskoro dobio venetska slova, a i »varaždinac« natpis EES iznad konja (do sada poznat samo primjerak iz Pariza: La Tour 9913). Kod kasnijih kovova dolazi do već spomenute diferencijacije (Pink), u kojoj naša tri nalaza dolaze u tzv. hrvatsko-štajersku skupinu. Da su »samoborci« tipološki nastavak »varaždinaca«, dokazuju Göbl i Pink.

Smatram potrebnim da iza prikaza naših nalaza, ukratko, spomenem i »štajerski« dio noričkih kovova, kod kojih Göbl nalazi glavne i specifične elemente tipova »Samobor«. Pri tome napominjem da sam za ovu komparaciju uzeo materijale iz spomenutog Göblova djela.

Već kod prvog od »štajerskih« tipova, tzv. »Frontalgesicht«, s glavom »en face«, i pored nekih promjena na aversu (»tête coupée« — odsječena glava) i na reversu, ipak ostaje u nešto promijenjenom obliku norička ukrasna kapa, dijadem od tri niza perli bez lovor-vijenca, a uvojci kose kao ručni češljevi. I kod svih slijedećih tipova ostaje norička kapa s dijademom, osim kod tipa »Wuschelkopfgruppe«, gdje glava gleda udesno. Kod ostalih glave i konji su ulijevo. Treba spomenuti još jednu činjenicu »štajerske« skupine, a ta je da su sva mjesta brojnih nalaza u Sloveniji i Austriji, dok u Hrvatskoj nisu nađeni. Sva tri komada u zagrebačkom Arheološkom muzeju nabavljena su iz Slovenije.

Primjera radi navodim popis »štajerskih« tipova s autorovim originalnim (njemačkim) nazivima, mjesta nalaza i brojem komada:

NAZIV	MJESTA NALAZA	BROJ KOMADA
1. Frontalgesicht	Dobrna-Retje, Trbovlje, Lemberg pri Celju, Kostanjevica, Gradišće pri Šentjerneju	26
2. Brezelohr Gruppe	Trbovlje i Donja Štajerska	61
3. Verschwommener Typ	Trbovlje, Rauris, okolica Beča, Velem St. Vid, Szombathely	24
4. Augentypstamm	Ljubljana, Kostivnica, Celje Trbovlje, Rauris	39
5. Wuschelkopf Gruppe	Lemberg-Celje, Šilentabor, Robrna-Retje, Kranj, Domžale, Stična	75
6. Unscharfer Typ Gruppe	Trbovlje, Celje, Šmihel	16
7. Freie Samobor/C Typen	Trbovlje, Celje, Krško u 13 skupina	42

U skupini »uho kao perez« prvi put se javlja natpis *DIIM* uokviren četvero- kutom, a kod »Wuschelkopfgruppe« ispod trbuha konja slova *TI*.

Treba istaći da su slike i tehnička izradba kalupa, u usporedbi s našim »samoborcima«, mnogo lošiji, u skladu s »Greshamovim zakonom«. Tu dolazi do nedoumi- ce. Göbl smatra da je kovanje noričkog novca započelo negdje u istočnoj Koruškoj i da se nastavljalo prema jugoistoku. Osim tehničkih i kulturno-povijesnih uvjeta, tu je koincidencija kovova »Kugelreitera« i »varaždinaca«. Za »samoborce«, među- tim, Göbl smatra da su »vjerojatno kovani negdje oko Samobora, dakle već u Pano- niji. A tipološki kao i tehničkom izradbom »samoborci« predstavljaju uzorke za skoro sve tipove tzv. »štajerske skupine«. Iz toga se logički nameće zaključak da je teza o kovnici na području Samobora na slabim osnovama.

Uz ovaj popis smatram potrebnim dodati još neke morfološke i metalurške odlike moneta naših nalaza. Kao prvo ističem pojavu tzv. plitica (Delle), potpuno okruglih udubina i redovito centralno smještenih na aversu određenog broja »samo- boraca«. Od 870 komada »samoboraca« 15 ih ima takve plitice. Daljnja zanimljivost su deformacije u slici monete, kao i napukline periferije izazvane udarcem čekića. Ma koliko vješt kovničar bio, uslijed udarca na ugrijanu pločicu, nije bio kadar da ručno otkuje potpuno centriran revers. Stoga bi meka masa pločice često izbjegla na stranu. Tako su nastale deformacije, koje su uvijek brojnije na reversima. Od 870 »samoboraca« 347 ih je tako deformirano, a 117 na periferiji napuklo. Od 119 »đurđevčana« (jer su birani!) deformiranih je 53 i samo 8 napuklih. Svega toga u »varaždinaca« nema. Metalurzi koje sam konzultirao objasnili su ove pojave kao posve razumljive. Kako sam već uvodno spomenuo da smo fizikalnom metodom utvrdili da je sadržaj srebra u »varaždinaca« preko 80%, to je zbog mekoće srebra otpala potreba zagrijavanja pločica. Zato su otpale plitice i deformacije. Kod »samo- boraca« i »đurđevčana« bilo je potrebno pločice ugrijavati, a da se izbjegnju nezgode u slici kalupa, oni su mazani otopljenim voskom. Kad se dogodi da se u toplom vosku nađe pa i naoko nevidljiv mjehurić zraka, on pod jakim udarcem čekića na- čini, skoro geometrijski pravilnu, malu kružnicu — pliticu. To su i danas poznate pojave u metalurgiji. I dok je toga u »đurđevčana« iz spomenutog muzejskog fun-

dusa manje zato što su birani komadi, kod »samoboraca« je toga više, jer nisu bili probrani. Ove, kao i već spomenute odlike noričkih kovova, pretpostavljaju ne samo vješte rezače kalupa nego iiskusne i vješte majstore metalurge, kao i ljevače s pomoćnim osobljem. Za ovu tvrdnju imamo dokaz već u spomenutoj kvantitativnoj analizi »samoboraca«²². Iako su te kovnice bile radionice skromnijih razmjera, ipak to nisu mogle biti obične kovačnice.

Na temelju povijesnih podataka i rezultata arheoloških istraživanja, a koja su u zadnja tri desetljeća osobito intenzivna na području nekadašnjeg Norika, unijeto je nešto više svjetla u tamnu prošlost keltskih plemena na onom području. Kako se Norik pretežno nalazio na području današnje Austrije (Koruška, Solnogradska, dijelovi Štajerske), a manjim dijelom u Sloveniji razumljivo je da je najveći dio keltskih naselja (*oppida*) i nekropola, pronađen u spomenutim austrijskim pokrajinama. Već u prvoj polovici prošlog stoljeća Austrijanci su vršili iskopavanja, od kojih neka i danas traju (Magdalensberg, Hallstatt, *Virunum* itd.)²³, a da i ne nabrajam same, velike i manje, nalaze noričkog novca. U najveće i po nalazima najznačajnije ide noričko-rimski *oppidum* na Magdalensbergu. Prvi tragovi nađeni su još 1502. godine. No tek nakon 1948. godine R. Egger organizira sistematska iskopavanja i istraživanja, koja je vodio sve do svoje smrti (1969)²⁴. Da istaknem samo neka od njegovih znamenitih otkrića, spominjem da mu je uspjelo na Magdalensbergu dokazati kako i zašto je još na početku 2. stoljeća pr. n. e. Rim, koji tada još nije bio velesila, uspio mudrom politikom kroz dva stoljeća uspješno trgovati s noričkim plemenima male alpske kraljevine. *Regnum Noricum*, kako je nazvaše Rimljani, bila je kraljevina od 13 keltskih plemena na čelu s kraljem. Zahvaljujući starim piscima (Polibije, Strabon, Livije, Cezar), doznali smo mnogo o toj kraljevini, pa i ime jednog njezinog kralja. Egger je otkopao i dvije razbijene mramorne ploče zahvalnice, ženi i kćerci Augusta, s imenima 8 (od 13) keltskih plemena. Među ostalim uspjelo mu je otkopati i rekonstruirati velik dio naselja trgovaca (*conventus civium Romanorum*), kao i njihove prodavaonice i skladišta s raznim južnim proizvodima te prodavaonice već poznatog noričkog željeza i njegovih proizvoda. Upravo su rudno bogatstvo i vješti rudari i topioničari bili glavni motiv da je Rim sačuvao i branio tu malu alpsku kraljevinu, sebi na korist, jer sama Italija nije imala željezne rude i rudara.

Kao najvažniji trgovački izvozni artikl bilo je tu željezo — i to prerađivano u visokovrijedni čelik (*»ferrum Noricum«*) — kao i razni željezni predmeti i alati²⁵. Otkopane su i peći u kojima se talio čelik, kao i bronca za nakit i ukrasne predmete.

²² Kod Hrcića, o. c. str. 30, bilj. 7, nalazi se, kako je već spomenuto, kvantitativna analiza legure »samoboraca«:

Ag	30,97	Au	0,15
Cu	59,57	Fe	0,15
Pb	5,04	Ni	0,072
Sn	3,27	Zn	0,28

²³ Važniji objekti arheoloških istraživanja u bivšem Noriku: Magdalensberg (1059 m), 28 km od Klagenfurta, Zollfeld (*Virunum*)

kod Klagenfurta, Gurina u Gailtalu, St. Peter im Holz — Spittal, Lavantal, Eis kod Völkermarkta.

²⁴ R. Egger, Grabungsberichte vom Magdalensberg, Carinthia I (1950—1968), str. 140—159. (v. i H. Vettters, Zur ältesten Geschichte der Ostalpenländer, Österr. Jahrb. XLVI 1961—63).

²⁵ O. Schaaber, Beiträge zur Frage des norischen Eisens, Carinthia I 153 (1963), str. 129—279.

Nađena je i kovnica novca, iako malih težina (četvrt drahme), što ne isključuje i nešto ranije kovanje većeg novca. Našlo se i raznog novca koji je bio u opticaju u tom važnom trgovačkom središtu Norika²⁶. Sve je to nađeno u starijim slojevima koje su pokrivali stratumi naselja i objekti rimskih trgovaca s forumom okruženim javnim zgradama, podignutim u Augustovo doba. Neka od njih, kao npr. dvodijelni hram koji je trebao biti posvećen božici Romi (*dea Roma*) i Augustu, nikada nije završen.

Dosadašnji rezultati iskopavanja tog »bezimenog« grada (a iskapanja i dalje traju) pokazuju da je to bilo vrlo važno središte u trgovini s Rimom. Sličnih pa i većih naselja bilo je nekoliko, kao npr. *Poetovio* (Ptuj), sjedište osme legije (*VIII leg. Augusta*), od koje je jedna kohorta bila na Magdalensbergu. Nalazi noričkog novca na tom području kao npr. u Lembergu kod Celja, Dobrni-Retju kod Trbovlja te drugi još brojni, manji, nalazi svjedoče o živoj razmjeni dobara s okolnim narodima. Kada su u drugoj polovici 1. stoljeća pr. n. e. nastajala sve teža vremena za Kelte uopće i Noričani kuju sitan novac, tzv. četvrtdrahme. Još i danas se ljeti pri niskom vodostaju Savinje kod Celja nađe u pijesku tih novčića. To možda govori da je negdje u blizini bila kovnica. Sve su to, dabome, spekulativne pretpostavke jer se do sada našla jedino kovnica na Magdalensbergu. O tim sitnim srebrnim novčićima pisali su mnogi autori, među njima i poznati numizmatičar K. Castelin iz Praga²⁷.

Sl. 2

²⁶ H. Bannert-G. Piccottini, Die Fundmünzen vom Magdalensberg, Kärnt. Museumschr. 52, Klagenfurt, 1972. Do kraja 1971. nađeno je i u muzeju na Magdalensbergu pohranjeno moneta: grčkih 5, Egipat 2, keltskih tetradrahmi 15, četvrtdrahmi 297. Svi

sitni pripadaju tipu Gurina, od njih 205 sigurno kovani na Magdalensbergu, tako da se od 1971. tretiraju kao »tip Magdalensberg«.

²⁷ K. Castelin, Wann endete der keltische Münzumlaufl in Österreich, Mitt. der Österr. Num. Ges. XVII/2, Wien, 1971, Isti, Zur Da-

Tragična je bila sudbina tih keltskih plemena koja su se našla između sve jače snage i moći rimskog carstva s juga i nadiranja Germana sa sjevera. Tako su u tom velikom svjetskom rvanju bili primorani na asimilaciju s autohtonim stanovništvom ili su pak seobama na sve strane u borbama nestajali²⁸.

OPIS TABLI

Tabla I

1. Varaždin, tip I (prvi otkov?).
2. Kugelreiter (prvi otkov).
3. Varaždin, varijanta *a*.
4. Varaždin, varijanta *d*.
5. Varaždin, varijanta *e*.
6. Varaždin, tip FES (LT Paris 9913).
7. Samobor, tip I.
8. Samobor, varijanta *a*.
9. Samobor, varijanta *b*₁.

Tabla II

10. Samobor, tip I, varijanta *c*.
11. Samobor, varijanta *d*.
12. Samobor, varijanta *e*.
13. Samobor, varijanta *f*.
14. Samobor, varijanta *g*.
15. Samobor, tip II.
16. Samobor, varijanta *b*.
17. Samobor, varijanta *c*.
18. Samobor, varijanta *d*.

Tabla III

19. Samobor, tip II, varijanta *g*.
20. Samobor, tip III.
21. Samobor, varijanta *a*.
22. Samobor, varijanta *b*.
23. Samobor, tip IV.
24. Samobor, varijanta *a*.
25. Đurđevac, tip I.
26. Đurđevac, tip II.
27. »Wuschelkopf Typ«, TI-tip.

Tabla IV

28. Varaždin, varijanta *b*.
29. Samobor, tip I, varijanta *a*.
30. Đurđevac, tip II, varijanta *a*.

SLIKE U TEKSTU

1. Karta nalaza keltskih tetradrahmi.
2. Revers tetradrahme iz đurđevačkog nalaza, tip II, varijanta *a*.

ZUSAMMENFASSUNG

DIE FUNDE NORISCHER TETRADRAHMEN IM ARCHÄOLOGISCHEN MUSEUM IN ZAGREB

Der Verfasser beschreibt drei Funde nordischer Tetradrachmen aus dem Fundus des Archäologischen Museums in Zagreb, die aus dem nordwestlichen Gebiete Kroatiens vorliegen.

K. Pink hat in seiner Arbeit über die norischen (2) Münzen darüber geschrieben und unsere Funde in die s. g. kroatisch-steierische Gruppe eingeteilt. Er hat sie Warasdiner, Samoborer und Gjurgjevazer benannt, nach den Städten in deren Nähe sie gefunden wurden. Auch R. Göbl hat in seinem Werke (3) dieselben Namen beibehalten. Unsere Funde werden als die ältesten Prägungen dieser Art betrachtet (Pink), weil sie anepigraphisch und ohne fremde Beimischungen sind. R. Göbl hat in seinem Werk (3) aus verschiedenen Museen und Sammlungen Einzelstücke unserer Typen angeführt (55, 54, 109), aber unsere Funde waren ihm, aus technischen Gründen unzugänglich. Unsere Funde enthalten 18 Warasdiner, 870 Samoborer und 119 Gjurgjevazer.

Anfangs bringt der Verfasser kurze Abschriften der historischen Dokumente aus der Zeit der Funde. Nach ihnen fand ein Bauer 1843 beim Dorfe Križovljan, unweit von Warasdin, 109 St. barbarischer Münzen. Da Zagreb damals noch kein Museum hatte, wurde der Fund nach Wien gebracht. Das k. u. k. Münzkabinett behielt davon nur 10 St. Später bekam Zagreb 18 St. Das Schicksal anderer ist leider nicht bekannt. Typo- und chronologisch folgen die Samobor. Sie wurden 1922 (cca 1300 St.) in einem Tonkrug von einem Bauer, im Walde unter der Burgruine Okić-grad gehoben. Der Finder verkaufte viele Stücke an Touristen im nahen Samobor und Zagreb. Dem Samoborer Stj. Hrčić (7) gelang es cca 900 St. für das Museum in Zagreb anzuschaffen. Der Fund von Gjurgjewaz (cca 400 St.) wurde 1887 von einem Bauer aus Gjurgjewaz, in seinem Weingarten in Šemovec gehoben. Davon kamen 120 St. in das Museum von Zagreb (8).

Weiter folgen die allgemeinen und speziellen Kennzeichnungen, wie auch die Beschreibung der Typen und Varianten der Prägungen dieser drei Funde.

Schon K. Pink (o. c.) hat bei den norischen Prägungen die s. g. Eigenprägungen von Imitationen des Filippers unterschieden. Unsere Funde zählt er zu den ältesten und meint, dass sie von einem fremden Meister aus Gallien geschnitten wurden. R. Göbl ist nicht dieser Meinung. Er glaubt dass der Stempelschneider aus einer italisch-helenistischen Schule kam, oder sogar ein Grieche war. Er nennt ihn »der norische Meister«, der auch seine Schule im Noricum hatte. Von einem Einfluss aus Gallien könnte man nur beim Porträt eines Jünglings (Apolo) Samobor Typ II reden. Im Gegensatz sind die Averse bei den Warasdinern und Samoborern Porträte lebender Menschen, warscheinlich von fürstlichen Auftraggebern (Göbl). Er meint sogar beim Vergleich der Porträte von Warasdiner und Kugelreiter (steier.-kärntn. Typ), dass sie fast identisch sind und aus derselben Zeit und derselben Prägestätte irgendwo in Ost-Kärnten stammen (13). Eben diese Porträte weisen eine der Haupt-

eigenschaften der norischen Münzen auf, weil sie sicher ihre Fürsten darstellen. Das bestätigen etwas später die Namen, zuerst in venetischem und bald in lateinischem Alphabet. Die zweite Eigenschaft, die einen Beweis liefert, ist die mit Diadem reichgeschmückte Kopfbedeckung, als Zeichen der Würde und Macht.

Besonders kennzeichnend ist der, noch aus der Bronzezeit bekannte »Torques« (17). Als Beigabe oder als ein Gesichtsteil findet man ihn fast kontinuierlich an den Porträten bei allen drei Funden. Somit stellt er eine wichtige typo- und chronologische Verbindung zwischen ihnen dar. Der Aufbau von Legierungen unserer Silbermünzen ist mit wenigen Unterschieden kennzeichnend. Nach allem könnte man an eine gemeinsame Prägestätte denken.

Es wird die vom R. Göbl eingeführte »stempelvergleichende Methode« erwogen. Nach dieser Methode konnte der Verfasser zwischen 1007 Münzen unserer Funde 7 Typen mit 32 Varianten finden. Als seltsame Typen kann man die Samobor Typen II und III hervorheben. Beim Typ II, Var. g mit 36 St., wurde das Porträt, bei erhaltener Peripherie, absichtlich und ohne Doppelschlag, vernichtet. Bei dem Samobor Typ III, mit 30 St., sieht man das Porträt eines Knaben mit geschlossenen Augen.

Danach folgt die Beschreibung der Münzen nach Typen und Varianten ohne Katalog, der sich am Ende befindet. Der Beschreibung sind in Kürze die wichtigsten Resultate der Ausgrabungen am Magdalensberg, bei Klagenfurt, beigefügt und die Rolle, die diese »Stadt ohne Namen« im ehemaligen »Regnum Noricum« spielte, wo auch unter anderem, die bis jetzt einzige Münzprägestätte in Noricum gefunden wurde.

Weiter folgt der Katalog mit den Gewichten und Durchmesserwerten, die Zusammenfassung, die Abbildungen und Notizen, sowie eine Landkarte eines Teils von Noricum und Pannonien. Zuletzt ein kurzer Überblick über die Rolle der Noriker in der La Tène Zeit.

Als die Griechen im 6. Jahrhundert v. u. Z. die Kolonie *Massalia* (Marseille) gründeten, kamen mit dem Handel auch hellenistische Einflüsse nach Gallien. Wenn wir dann noch die den Nomaden angeborene Vorliebe zum Schmücken und zur Buntfärbigkeit, sowie die ausgeprägte Neigung zu Nachahmung zufügen, ist es kein Wunder, dass Kelten in Kleinplastik wahre Meister waren, was in ihren Münzen hervorragende Beispiele ihrer Begabung und ihrer Kunst zum Vorschein bringt.

Auch unsere drei Funde stellen ein Spezifikum unter den keltischen Prägungen dar. Schon die bisher aufgezählten spezifischen Merkmale unterscheiden wesentlich die norischen Prägungen von den übrigen in der damaligen Welt der Kelten. Von den frühesten Prägungs- und Gussformen an kombiniert der »norische Meister« (vielleicht doch ein Kelte?) sehr geschickt und mit einem Sinn für Harmonie, diskret und erfolgreich die keltische Stilisierung mit italo-hellenistischen Elementen. Dies kommt besonders zum Ausdruck an diskret geschmückten Fürstenkappen, sowie Zugaben auf den freien Oberflächen der Münzen. Gerade in diesem Stil seiner Arbeit, in welchem die Harmonie der keltischen Kultur von La Tène mit der Kunst des mehr kultureichen Südens zum Ausdruck kommt, verleiht den norischen Prägungen und der keltischen Numismatik in der zweiten Hälfte de 2. Jahrhunderts v. u. Z. bis zum Anfang unserer Zeitrechnung eine spezifische Stelle. Es ist eine logi-

sche Annahme, dass die Kelten mit dem Prägen ihrer Münzen zur Zeit des Aufstiegs ihrer wirtschaftlichen und politischen Macht begannen. Mit der Gründung der *Opida*, der Mittelpunkte verschiedener Gewerbearten und des Handels, gleichzeitig von der Mitte des 2. Jahrhunderts v. u. Z. an, stellt der keltische Handel einen wichtigen Faktor im kontinentalen Warenaustausch Europas dar. Da sie aber (wahrscheinlich aus religiösen Gründen) weder ein Alphabet, noch eine Schrift hatten, trugen ihre ersten Münzen keine Inschriften und keine Wertbezeichnungen. Doch haben sie die Gewichtsmasse von klassischen Moneten übernommen, an welche sie sich hielten, etwa bis zu den Anfängen des Unterganges ihrer militärischen und wirtschaftlichen Macht, verursacht durch den Einbruch von Germanen nach Mitteleuropa. Anstatt Inschriften und Wertbezeichnungen setzten sie auf die Münzen verschiedene Beigaben und winzige Verzierungen, welche als Symbole den Münzen eine besondere Bedeutung verleihen, jedoch bis heutzutage ein Geheimnis blieben.

Dieser Zeitabschnitt dauerte nicht lange, denn schon am Ende des 2. Jahrhunderts v. u. Z. wurden in Spanien die iberischen und in Norditalien die venetischen Buchstaben beigesetzt, was dann rasch mit Inschriften aus lateinischen Buchstaben vertauscht wurde. Da die Münzen aus unseren drei Funden keine Inschriften tragen, hält sie auch K. Pink mit Recht für die ältesten und interessantesten.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

94

27

28

29

30

VERZEICHNIS DER TAFELN

Tafel I

1. Varaždin, Typ I (Erststempel?).
2. Kugelreiter (Erststempel).
3. Varaždin, Variante *a* (Halbtorques an der Oberlippe).
4. Varaždin, Variante *d* (durch Nachschnitt Kopf vergrössert).
5. Varaždin, Variante *e* (anderes Porträt, Pferd mit Augenhufen).
6. Varaždin, FES Typ (LT Pariš 9913).
7. Samobor, Typ I.
8. Samobor, Variante *a* (starke Backen).
9. Samobor, Variante *b*, (stark barbarisiert).

Tafel II

10. Samobor, Variante *c* (Mund als 2 kurze parallele Stäbchen).
11. Samobor, Variante *d* (Halbtorques als Oberlippe).
12. Samobor, Variante *e* (Mund als kleiner Torques).
13. Samobor, Variante / (der Stäbchenmund, das Brezelohr).
14. Samobor, Variante *g* (archaische Augen, kleiner Torquesmund).
15. Samobor, Typ II (der schöne Jiingling Apollo?).
16. Samobor, Typ II Variante *b* (vor dem Gesicht zwei Hantel).
17. Samobor, Typ II Variante *c* (vor dem Gesicht Verzierungen).
18. Samobor, Typ II Variante *d* (an der Wange kleiner Torques).

Tafel III

19. Samobor, Typ II Variante *g* (das Porträt vernichtet, die Peripherie erhalten).
20. Samobor, Typ III (das Porträt eines schlafenden Knaben).
21. Samobor, Typ III Variante *a* (über der Nase drei Kügelchen; an der Wange Torques).
22. Samobor, Typ III Variante *b* (vor dem Gesichte Verzierungen).
23. Samobor, Typ IV (am Unterkiefer Torques; Pferdehufen konkav).
24. Samobor, Typ IV Variante *a* (der Mund als kleiner Torques; am Unterkiefer grosser Defekt wie Torques; scharfe Hufen).
25. Đurđevac, Typ I (durch Torques stilistisch entstelltes Gesicht; Pferdehufen konkav).
26. Đurđevac, Typ II (wie oben; Kaktusnase!).
27. VVuschelkopf Typ (Typ TI).

Tafel IV

28. Varaždin, Variante *b*.
29. Samobor Typ I Variante *a*.
30. Đurđevac Typ II, Variante *a*.

TEXTABBILDUNGEN

1. Karte der Fundorte keltischer Tetrardrahmen.
2. Revers der Tetrardrahme aus dem Fund von Đurđevac, Typ II, Variante *a*.